

בולעטין # 346 - תמוז תשנ"א לפ"ק

וועד העולמי למען הצלת ישראל מעצת מרגלים, ולתקן חטא המרגלים ארגון מוקדש לעקור את עצת המרגלים המדברים לשון הרע על ארצינו הקדושה, (שעל ידיהם נחרב ב' מקדשות וגלינו מארצינו, ובא עלינו כל הצרות רח"ל), ולעורר על קדושת ומצות ישוב ארץ ישראל כמבואר במדרש תלפיות (ענף ארץ ישראל), יחד הקדוש ברוך הוא את ארץ ישראל כמו בעל המיחד קרקע לאשתו למזונותיה, והשכינה אין שורה בחוץ לארץ. ובספר חרדים (דף נ"ז), מצות עשה מן התורה לדור בארץ ישראל, שנאמר וירשתה וישבת בה, וכאמרם ז"ל שמצוה זו שקולה כנגד כל מצות שבתורה, ויתקיים בנו הפסוק דברים (יב, ה') "כִּי אִם אֶל הַמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר ה' אֱלֹהֵיכֶם מִכָּל שְׁבִטֵיכֶם לְשׂוֹם אֶת שְׁמוֹ שֶׁם לְשִׁכְנוֹ תִדְרְשׁוּ וּבָאתָ שָׁמָּה", ונזכה לביאת המשיח בב"א שנת "אל המקום אשר" לפ"ק.

יצא על ידי וועד העולמי למען הצלת ישראל

מעצת מרגלים, ולתקן חטא המרגלים

כמו שכתוב רש"י במדבר (פרק יג פסוק טז) ויקרא משה להושע וגו' - התפלל עליו - יה יושיעך מעצת מרגלים.

באר שבע, ארץ ישראל

ילקוט שמעוני במדבר - פרק יג - רמז תשמג

... (המשך מגליון הקודם) ויאמרו כל העדה לרגום אותם באבנים וכבוד ה'. מלמד שנטלו אבנים וזרקו כלפי מעלה. לרגום אותם באבנים ומי הם משה ואהרן. וכבוד ה' נראה באהל מועד מלמד שהיו זורקין אבנים והענן מקבלם, מיד נגלה עליהם הקדוש ברוך הוא בענן שמא יחזרו בהם. א"ר אבא בר כהנא כיון שראו השכינה התחילו מרגמין בהם באבנים. אמר ריש לקיש כיון שנגלה הענן נראו האבנים תלויות בו, באותה שעה אמר הקדוש ברוך הוא למשה מי יכול לסבול כך עד מתי כך עד אנה ינאצוני אכנו בדבר דברים הם מכעיסין אותי אף אני אכנו בדבר. במדבר הזה יתמו מי גרם להם שימותו במדבר שאמרו דברים:

ויאמר ה' אל משה עד אנה ינאצוני אמר הקדוש ברוך הוא ב' צוחות צוחתי לפניכם סופכם לצווח ד' צוחות בשעבוד מלכיות שנאמר עד אנה ה' תשכחני נצח עד אנה תסתיר את פניך ממני עד אנה אשית עצמו בנפשי וגו' עד אנה ירום אויבי עלי, [צוחתי] עד מתי לעדה הרעה סופכם לצווח ונפשי נבהלה מאד ואתה ה' עד מתי:

ילקוט שמעוני במדבר - פרק יג - רמז תשמג

... (המשך מגליון הקודם) עד אנה ינאצוני. שנו רבותינו אל תרצה את חברך בשעת כעסו, מין אתה למד ממשה בשעה שעשו ישראל את העגל כעס הקדוש ברוך הוא וא"ל למשה לך רד כי שחת עמך, אמר משה שעה של כעס הוא איני צריך לדבר עכשיו, מה עשה מיד ויפן וירד משה מן ההר, בא לו אצל ישראל ובדק אותן שלש בדיקות שנאמר ויעמד משה בשער המחנה כל מי שהיו לו עדים והתראה היה נהרג, עדים [ולא התראה במגפה, לא עדים] ולא התראה היה נבדק כסוטה שנאמר ויזר על פני המים, באותה שעה בא משה לפני הקדוש ברוך הוא אמר רבש"ע מה היה לך לעשות בהן מדת הדין הרי כבר עשיתי לך מדת הדין סלח להם א"ל בשביל שהמתנת סלחתי כדברך. ואל תשאל לו בשעת נדרו אתה למד ממשה כשאמר לישראל שמעו נא המורים נשבע הקדוש ברוך הוא שלא יכנס לארץ שנאמר לכן לא תביאו את הקהל, ואין לכן אלא שבועה שנאמר לכן נשבעתי לבית עלי, אמר משה שעה של שבועה היא איני צריך לדבר עכשיו, המתין משה [לסוף] מ' שנה התחיל מתחנן ואתחנן אל ה', א"ל הקדוש ברוך הוא עלה ראש הפסגה. ואל תשתדל לראותו בשעת קלקולו מנין אתה למד מאדם שאכל מן העץ ונתקלקל באותה שעה לא נגלה עליהם אלא ויתפרו עלה תאנה ואח"כ וישמעו את קול ה' אלהים. ואל תנחמהו בשעה שמתו מוטל לפניו כשגלו ישראל לבבל כתיב ויקרא ה' וגו' לבכי ולמספד בקשו מלאכים לנחמו א"ל אל תאיצו לנחמני, א"ל אין אלו נחומין נאוצין, הן לפני, המתין כיון שעשה בהם מדת הדין וראה שאין אדם מנחם אותו התחיל אומר נחמו נחמו עמי:

(המשך בבולעטין הבא אי"ה)